

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза, ако съгласно националното законодателство в случай на договор за кредит, свързан с договор за покупко-продажба, след действително упражняване на правото на отказ на потребителя съобразно член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО ⁽¹⁾
- а) вземането на потребителя срещу кредитора за връщане на платените вноски по кредита става изискуемо само когато потребителят от своя страна е върнал на кредитора закупената стока или е представил доказателства, че е изпратил стоката на кредитора?
- б) съгласно член 358, параграф 4, първо изречение и член 357, параграф 4, първо изречение, първо предложение от BGB потребителят трябва да предаде превозното средство на кредитора в мястото на седалището на последния?
- в) кредиторът не е в забава за приемане на превозното средство, ако е готов да приеме превозното средство като предварително изпълнение, но оспорва материалноправните условия за действителен отказ?
- г) искът на потребителя за връщане на вноските по кредита, платени от потребителя след като е върнал финансираното превозно средство, следва да бъде отхвърлен като неоснователен към този момент, ако кредиторът не е в забава да изпълни задължението си да приеме закупената стока?
- 2) Следва ли от правото на Съюза, че упоменатите във въпроси 1 а)–г) национални разпоредби и правни принципи, ако не могат да се тълкуват в съответствие с Директивата, са неприложими?
- 3) В случай че позоваването от потребителя на правото му на отказ съгласно член 14, параграф 1 от Директива 2008/48 може да се оцени като злоупотреба и когато част от предвидената в член 10, параграф 2 от Директива 2008/48 задължителна информация не е надлежно предоставена нито в договора за кредит, нито впоследствие:
- може ли тази оценка като злоупотреба с право да се основава по-специално на следните обстоятелства?
- а) Потребителят продължава да ползва финансираното превозно средство до произнасянето от съд по действителността на отказа.
- б) Потребителят отказва да плати компенсаторно обезщетение за ползването на превозното средство.
- в) Договорът вече е прекратен предсрочно или срокът му е изтекъл, когато е направено изявлението за отказ и банката се отказва от обезпеченията си.

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

Преюдициално запитване, отправено от Районен съд — Свиленград (България) на 23 ноември 2022 година — „СИСТЕМ ЛУКС“ ООД / Териториална дирекция Митница Бургас

(Дело C-717/22)

(2023/C 45/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Свиленград

Страни в главното производство

Жалбоподател: „СИСТЕМ ЛУКС“ ООД

Административнонаказващ орган: Териториална дирекция Митница Бургас

Преюдициални въпроси

- 1 Дали член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) 952/2013⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изброяващ изчерпателно видовете административни санкции, които могат да се прилагат за неспазване на митническото законодателство, във връзка с член 17, пар.1 от Хартата на основните права на ЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл.233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна административна санкция конфискацията /отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението? Дали отнемането на предмета на нарушението е допустимо в случаите, когато отнеманото имущество принадлежи на лице, различно от извършителя на нарушението?
- 2 Дали член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, във връзка с член 49, пар.3 от Хартата, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл.233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна санкция конфискацията /отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, наред с налагане на наказание „глоба“, като непропорционална санкционна намеса в правото на собственост, която е несъразмерна с преследваната легитимна цел, в случаите, когато отнеманото имущество, предмет на нарушението, принадлежи на извършителя на нарушението и в случаите, когато принадлежи на трето лице, различно от нарушителя — въобще, и в частност в случаите, когато нарушителят не е извършил нарушението умишлено, а при форма на вина непредпазливост?
- 3 Трябва ли *per argumentum a fortiori* нормите на член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/[212]⁽²⁾, във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата, както и на основание решение от 14.2.2021 година по дело C- 393/19⁽³⁾ година на Съда на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че същите са относими и в случаите, когато деянието не съставлява престъпление, а административно нарушение, като разликата между двете е единствено критерият „големи размери“, съобразно приетото от съдебната практика стойностно изражение на предмета на контрабандата[?] Дали в този случай член 1, тире четвърто от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления, както и член 2, точка 4 от Директива 2014/42/ЕС⁽⁴⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че понятието „конфискация“ означава именно наказание или мярка, които са постановени от съд и не е допустимо същите да бъдат наложени от административен орган, и в този смисъл не е допустима национална правна уредба като тази по член 233, алинея 6 от Закона за митниците, във връзка с член 231 от Закона за митниците[?]

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ 2013, L 269, стр. 1)

⁽²⁾ Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления (ОВ 2005, L 68, стр. 49; специално българско издание: глава 19, том 7, стр. 147)

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2021:8

⁽⁴⁾ Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ 2014, L 127, стр. 39)

**Преюдициално запитване от Landgericht Erfurt (Германия), постъпило на 23 ноември 2022 г. —
HK/Debeka Lebensversicherungsverein a. G.**

(Дело C-718/22)

(2023/C 45/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Erfurt

Страни в главното производство

Ищец: НК

Ответник: Debeka Lebensversicherungsverein a. G.